

زمان و ژینگه – فۆكۆ و گۆران

شەھرام رەسوول

”

بى گومان گۆران يەكئىكە لە ھەرە شاعىرە ديار و كارىگەرەكانى سەدەى
بىستەمى ئىمە. ناوى گۆران زياتر لە ھەرشتىكى تر لە ناو ئەدەبىياتى
ئىمەدا دەدرەوشىتەو و وينا شعرىيەكانى ئەو بۆ سروشت، ناوبانگىكى
زۆريان ھەس و ئەمەش خالى سەرنج راكيش بوو بۆ ئىمە. ئابا گۆران كە
بە نزيكەيى لەگەل فۆكۆ ھاوچەرخ و ھاوسەردەم ژياون، چۆن لە ژینگە و
ئەو سروشتە دوواوہ؟

“

یەككە لە پرسیارە گرنگ و زۆر دیارە کانی سەدەدی بیست، پرسیاری زمان بوو، لە ناویشیاندا پرسیار دەبارەى چیه تىي زمان و، چۆنیه تىي دروستبوونی زمان یەككە بوو لە پرسیارە پڕ لە كیشه كان، كه بوو بە مایه ی گفتوگۆی زۆرێك لە بیاریان و فەیلەسوفانی ئەو سەدەیه و سەدەى دواتریش.

فۆكۆ كه ناویكى دیاری ناو دنیای فیکری خۆرئاوایه و لەم دوايانەشدا لە ناو دنیای ئیمه دەنگ و رەنگی دەرکەوتوو و گرنگیه کی زۆری پى دراوه و بەرهمه کانی بۆ سەر زمانی ئیمه بە پەرۆشییه کی زۆره وه ده گیردین، یەككە لەو بیاریانەى زۆر بە وردی لەسەر زمان وهستاوه و کاری لەسەر کردوو؛ بەجۆرێك كه كه كتیبي «وشه كان و شته كان» ی به یەككە لە هەرە كتیبه دژواره کانی فۆكۆ داده ندریت كه وهلامی ئەو بۆ ریشه ی زمان و پیه ونیدی زمان و دەسەلات و زمان و مروف و زمان و ژینگه لەو كتیبه دا به جۆرێكه كه له دواى خۆیه وه تا ئیستا ئەو مقومقویانه نه پراونته وه كه ئەم هیناونییه ناو کایه ی زمانه وه!

بۆ فۆكۆ زمان لە سەرته اوه ههچ نییه جگه له هیمما و پیت و دەنگ و رسته کانی سروشت. ژینگه جا هەر ژینگه یه ك بیست، خاوه نی دەسەلات و زمانی خۆیه تی و ئەوه سروشته له رێگای هیمماکانی خۆیه وه، مه عریفه یه ك له ئەندیشه و له بیرى ئیمه دا ده چه سپینیت كه دواتر له شیوه ی زمان و قسه كردندا خۆی ده بینیته وه. ته نانهت وشه و پیت و نوسینیش رەگ و ریشه كه ی هەر وا له ناو سروشت و ژینگه وه یه، زمانیش لەسەر بنه مای لیکچون و دواتریش جیاوازی، مه عریفه ی خۆی دروست ده کات. هه لبه ت چ لیکچوون و چ جیاوازی هەر وان له ناو ژینگه دا، مروف کاتی ویستویه تی بلێ ناو له هه مانکاتا ویستویه تی بلێ دار نا، به رد نا. کاتی ویستویه تی بلیت مار ویستویه تی نه لیت دار، کاتی ویستویه تی ئاماژه به زهیتوون

بکات، شیوه ی چاوی دروست کردوو، کاتی ویستویه تی ئاماژه به کله سه ر بکات، به میشک بکات، ئاماژه ی به گوێز کردوه، به کورتی به لای فۆكۆه زمان لەسەر بنه مای لیکچوون و جیاوازی ناو ژینگه و سروشته وه دروست بووه و دواتر به چه ند قونایکی تر دا ده گوزهریت؛ له وانه دووباره بونیاد نانه وه ی سروشت و ده ستکاری کردنه وه ی سروشت هەر له رێگای خودی زمانه وه.

تا ئیره به شیک یان پوخته یه ك بوو له دیدی فۆكۆ ده باره ی زمان و ژینگه به گشتی، به لام با بزاین داخو له ناو ئەده بیاتی کوریدا چون ئاوپر له و بابه ته دراوه ته وه، ئایا ژینگه ی کورستان ته نها نیشانه ی ده سه لاتى خودایه كه و به س؟ ئایا ئەم ژینگه یه ته نها جوانه و ئیمه ده بیت پیندا هه لبلین؟ بۆی به نگین؟ خوینی بۆ پرژین؟ ئایا ئەو شتیكه و ئیمه ش شتیکیتر؟ له نیوان ئیمه و ئەو ژینگه یه دا چیت هه یه؟

بى گومان گۆران یه ككە له هه ره شاعیره دیار و کاریگه ره کانی سەدەدی بیستەمی ئیمه. ناوی گۆران زیاتر له هه رشتیکی تر له ناو ئەده بیاتی ئیمه دا ده ره وشیته وه و وینا شعریه کانی ئەو بۆ سروشت، ناوبانگیکی زۆریان هه س و ئەمه ش خالی سه رنج راکیش بوو بۆ ئیمه. ئایا گۆران كه به نزیکه یی له گه ل فۆكۆ هاوچه رخ و هاوسه رده م ژیاون، چون له ژینگه و ئەو سروشته دوواوه؟

گۆران له شعری کوردستاندا، كه تابه ته به ژینگه و سروشتی کوردستان، وینایه ك له زمان ده خاته روو كه وینە ی له لای شاعیرانی تر نابینرئ. گۆران له وه ورد ده بیته وه كه شاخ و گرد و چیاکانی کوردستان، ته نها شتانیك نین له وئ، له و سه ره وه، به پیچه وانه وه ئەوان ئەوه تان له ناو وشه و زمانی ئیمه دا؛ ئەوه تا ئەوه ی ئیمه پیی ده دوین و قسه ی پی ده که ین، شتانیکن له ره گه زی ژینگه که مان، هەر وه ك فۆكۆ چون له و باوه ردا بو كه ئەوه ی ئیمه دروست ده کات و په ره رده مان

دە کات ژینگەییە و ئیمە بەرھەمی پەرورەدە ی ژینگەین؛ ھەم لاشە و شەکل و بونیادی جەستەییەمان ھەم بێرکردنەو و باوەر و زمانمان. «کوردستان: جینگەمی، جیی ھەزار سالەم،... پەرورەدە ی ئەم دۆل و سەرلووتکە و یالەم!» لەم دێرە و دێرەکانی دواتریشیدا، گۆران بە وردی باس لەو دە کات کە ئەو ی ئیمە ی پەرورەدە کردوو، بۆ ئیمە سەرچاوە بوو دۆل و یال و لووتکەکان بوون. واتە ژینگە و سروشت بوو نە ک سەرچاوە یەکی دەرەکی و مەعریفە یەکی تر ھی شوینیکی تر. پە یویندی نیوان تاکی کورد و خاکە کەشی ھی ھەزاران سال بوو و ئەم ھەزاران سالەش کاریگەریی چەند لایانە ی ھە یە. کە نە ک ھەر لە پەرورەدە کردن تەنانت لە ھاوجووت بوونی یە کتریش، کە دواتر ئەو ھاوجووت بوونی نیوان تاک و مروۆفی کورد لە گەل ژینگە کە ی دەخەینەروو. گۆران لە چەند دێری دواتری شیعی کوردستان، بی ھیچ پەردە یە ک دیت دیدی خو ی لە مەر زمان و ژینگە دە خاتە روو و دە لیت: «زمانم پشکو تووی قسە ی جوانتە، ... قسە ی ناو گۆرانیی شاخە کانتە». بی ھیچ زۆر لە خو کوردنیک، بی ھیچ زیادەرە ییە ک، ئەمە ریک ئەو بۆ چوونە یە کە قوتابخانە کان ی دی سۆسیر و پاشبو نیا دگە راکان و فوکۆ، بە ورد و درشتی لە سەری وە ستاون و قسە یان لە بارە وە کردوو. بە لام گۆران بە دێرکی چر و پر لە مانا، دیدی خو ی خستوو تە روو. بێرکردنە وە ی گۆران لە وە ھا بابە تیک، سەرچاوە کە ی ھەر چیە ک بی ت ئەو ھا ناشارتە وە کە لە لای گۆران، ژینگە و سروشتی کوردستان، رە ھەندیک ی قوولتری لە وە ھە یە کە تەنھا ھەر شوینیک بی ت و بەس، شوینیک بی ت بۆ کورد و بەس، شوینیک بی ت لە و ی و ئەمیش لە و لا. درکی گۆران بە کاریگەریی ئەم ژینگە یە لە سەر زمانی ئیمە، ھەر بە تەنیا کاریگەری نییە، بە لکوو زمانی ئیمە و زمانی گۆران راستە و خو لیکچوو ی زمانی شاخ و قسە

و گۆرانیی ژینگە ی کوردستان خو یە تی. ئەو شاخ و رو بار و گژوگیا و دۆل و دەشت و یالە، لە سەر زمان و گۆران ی قسە ی ئیمە دانیشتون و قسە ی ئیمە ی پی پشکو توو. تەنانە زمانی گۆران ھەمان زمانی ئاگردان و ھەمان زمانی مندالیکە کە جگە لە گروگال و نوزەنوز بە ولو، ھیچی تری پی نییە بۆ وتن. ئاگردان جگە لە بلێسە و قرچە قرچی چیلکە کان ھیچی تری پی نییە؛ گۆرانیش کە خو ی ناستی زمانی لە ئاستیکی بالاتر لەماندایە، بە لام ھیشتا گۆران دە لیت کە نە خیر ئیمە لە شتیکا ھاوبەشین ئەمیش زمانە، زمانی من و مندالیک، ھی من و شاخیک، ھی من و ھی ئاگردان ئەمانە ھەمووی یە ک شتە و بوونمان تیکە لی یە کترییە و ئیمە لە ناو یە کتریداین؛ سروشت وە ک خوین لە دەمارە کانماندایە، «قولی با خوینیی دەمارە کانم، ... بە زەبری عە شقی تو ئەیدا، ئەزانم». کە وایە ئەو عە شقە ی کە گۆران باسی دە کات ھەر ئەو عە شقە نییە کە شاعیرانی تر بۆ جوانیی ژینگە ی ھە یانبوو. بە پیچە وانە وە ھی گۆران جگە لە جوانی لە شوینیکی ترە وە، لە کاریگەرییە کان ی ژینگە وە سەرچاوە ی گرتوو، لە و ھیلە وە سەرچاوە ی گرتوو کە لە ناو گۆران وە ک تاکیک و ژینگە وە ک گشتیک ھە یە. یە ککی تر لە خالە سەرنجراکیشە کان ی گۆران کە لە مەر سروشت و ژینگە ھە یە تی، بریتییە لە ھاوجووتی نیوان تاک و ژینگە. شکاندن ی دیواری سووژە-ئۆبژە یە لە نیوان ئەم دوو و وە ک خو تە ماشاگردنی ژینگە یە. ئەمە جگە لە رە ھەندە عیرفانییە کان ی ئەوسا و زانستییە کان ی ئیستای، رە ھەندیک ی فیکریتیشی ھە یە، ئەویش رە ھەندی شیعی رە تی و ناعە قلابییە: زمان و خویندە وە ی ھەست لە رینگای زمانی ژینگە خو یە وە. بۆ گۆران ھەمیشە سروشت لە رینگای ھیما و نیشانە و پیت و رەنگە کان ی خو یە وە زمانیک ییکدە ھینیتک کە زمانیکی شیعی و زمانیکی

هەستىيە و ھەلگىرى ھەمان سىنسى زاتىيە كانه. ژىنگە جگە لە زمانى زانست كە زمانى ياسا و ھۆكار و دياردەكانى سروشتن، زمانىكى تىشى ھەيە؛ جگە لە زمانى خودايى و جوانى خودايى و تەجەللای مەزنى خودايەك، زمانىكى ترى ھەيە؛ ئەويش زمانىك كە نوپنەرايەتتى سووژەيەكى ئازاد و نىگەرەن دەكات. ھەلبەت ئەگەر سارتەنە تەماشاي نىگەرەنى و دوخەكانى بكەين، لەو تىدەگەين كە ئەوانەى نىگەرەن دەبن ئەوانەن كە بوونىكى رەسەن و بوونىكى ئازادىان ھەيە، بەلام با بزائين لە لای گۆران چۆن سروشت وەك ژىنگەيەكى نىگەرەن، وەك ژىنگەيەكى ئازاد، ھاوشوئەى سووژەى مروف بە نىگەرەنەيەو ھەيە؟

ھەلبەت گۆران لە رىگای بە ھىما كەردنى رەنگ و جوولەى سروشتەو، زمانىك دەدات بە سروشت كە لە رىگای ئەم زمانەو سروشت ھەم خوئى بەيان دەكات و ھەمىش لەم ئالوگۆر كەردنەى ھىماكانەو كارىگەرى لەسەر زمانى ئىمە داناو. لە يەكەك لە ناوداردترين شىعرەكانى سەدەى بىستى كوردى شىعرى پايىزى گۆران. گۆران لەم شىعرەدا دووبارە بەر بەستى ئىوان ژىنگە وەك شتىك لەوئى و خودى مروف وەك شتىكى تر دەشكىنەت. ئەم كارە ھەم لە رىگای لىكچواندننى شىوئەى سروشت بە شىوئەى مروف دەكات، ھەمىش لە رىگای پىدانى سىنس بە ژىنگە كە. پايىز ھەم قزى زەردە و شان و ملئى رووتە، ھەمىش ماتە و زىزە، داد و بىدادىەتى، ئەمانەش ژىنگە خوئى لە رىگای زمانى خوئەو بەسايان دەكات؛ لە رىگای باى سارد و ھەورى گريانوى و فرىنى پۆلى بالدارەكانى خوئەو بەيانيان دەكات. كەوايە نىگەرەنى و ترس، ماتى و زىزى، ھى سووژەيەكى ئازاد نەك بەتەنھا ھى ئۆژەيەك و بەس. ھەموو ئەمانە دىدى گۆران بۆ سروشت و ژىنگە كە ھەلبەت ئەم باوئەى گۆران بۆ سووژەى ژىنگە ھەر وا بى كارىگەر نەماوئەو و گۆران بەرەو شوپنىك دەبەن كە

پىشتەر كەسى تر ھەنگاوى بۆ نەناو، ئەويش تازە كەردنەوئەى شىعرى كوردى و كار كەردن لەسەر ئەو كىشە شىعرىيانەى كە ھى كورد و سروشتى كوردى خوئىنى. ئەگەر زمانمان ھى شاخ و داخەكانمان بىت، ئەگەر دار و نەمام و درەخت و دەوئەن و ھەور و گەلاكانمان وەك ئىمە بن و زمان و رەنگ و ھىماكانيان لە ھى شوپنىكى تر نەچن و لە شوپن و ژىنگەيەكى ترەو وەر نەگىرابىتن، بۆچى ئىمە بە كىشى عەرەبى شىعر بنووسىن؟ بۆچى بە وشەى فارسى و توركى دەفتەرەكانمان رەش بكەينەو؟ ھەلبەت ئەمانە ئەو پرسىارنەن كە گۆران ناچار دەكەن شوپنىك لە ئەدەبىياتى كوردى و لە شىعرى كوردىدا بكات. شوپنىك ھەم لە رووكارى شىعرى و ھەمىش لە ناوئەركى شىعرىدا بكات كە ئىرە شوپنى باسى ئەو گۆرانكارىيانە نىيە.

ماوئەتەو بەلپىن ئاخۆ گۆران ئاگادارى فەلسەفەى رۆژئاوا بە گشتى و فەلسەفەى ئەلمانى و فەرەنسى بەتايەتى بوو؟ ئاگادارى فەيلەسووفانى قوتايخانەكانى وەك بوونىدگەرايى و پاشبونىدگەرايى و بوونگەرايى بوو كە لە شىعرەكانىدا رەنگيان داوئەوئە ياخود نا، ئەمە تەنھا زادەى بىر و تىگەيشتنى خوئى بوو بۆ زمان و مروف و سروشت و ژىنگەى كوردستان؟ ھەلبەت بۆ وەلامى ئەم پرسىارنە پىويستى بە ئەنجامدانى چەند توپژىنەوئەيەكى درىژ و چر ھەيە؛ ھەم بۆ فەلسەفەى سەدەى بىستى رۆژئاوا ھەم بۆ زيان و كارەكانى گۆران خوئى. بەلام دەرئەنجامەكە ھەر كامىكيان بىت، ھىچ لەو ناگۆرپت كە گۆران چ لە وتار و كارەكانى تىردا بىت، چ لە شىعر و وينا شىعرىيەكانىدا بىت، خاوەنى دىدىكى قوول بوو بۆ كارىگەرىيەكانى ژىنگە لەسەر زمان و بىرى ئىمە و ئەمەش وەك ئەوئەى كە روون كرايەو، ھەم لە شىعر و زمانى شىعرى و وينا شىعرىيەكانىيەو ھەمىش لە گۆرانكارى و نوپكەردنەوئەى شىعرى كوردىدا دەرەكەوئەت.

